

חוק המילואות המשותפים לרשויות המקומיות, תשט"ז-1956 *

הגדרות

1. בחוק זה —

"הרשויות המקומיות" — עיריות ירושלים, תל אביב-יפו וחיפה וכל העיריות האחרות והמועצות המקומיות שהשרים יפרטו בצו-אישור לפי סעיף 2;
 "השרים" — שר האוצר ושר הפנים.

2. רשויות מקומיות יהיו רשאיות, באישור השרים שניתן בצו (להלן — צו-אישור), לקבל במשותף מילואות ולשם כך להוציא אגרות חוב בסדרה אחת או יותר, ובלבד שהסכום הכולל של כל המילואות, בין בהוצאה ראשונה ובין בהוצאה חוזרת, לא יעלה על חמישה עשר מיליון ל"י.

3. (א) השרים יקבעו בצו-אישור את הסכום של כל מילואה, את הריבית ותקופת המילואה, את הרשויות המקומיות שישתתפו בו ואת אחוז השתתפותן של כל אחת מהן, ובלבד שאחוז השתתפותה של עיריית ירושלים בסכום של כל מילואה יהיה 20%, של עיריית תל אביב-יפו 33 $\frac{1}{3}$ % ושל עיריית חיפה 20%.

(ב) השרים רשאים לקבוע בצו-אישור את הצמדת המילואה, לרבות הריבית, לערך מסויים או למדד מסויים.

4. תנאי המילואה ואגרות החוב, במידה שלא נקבעו בצו-האישור, ייקבעו בשטר נאמנות, באגרות החוב או במסמכים אחרים.

5. הרשויות המקומיות לא ישתמשו בכספי המילואה אלא למימון עבודות פיתוח שנקבעו בתקציביהן ואושרו על ידי השרים, ולפי התנאים שקבעו השרים בתקנות או בכל צורה אחרת.

6. כל רשות מקומית ששמה פורט בצו-אישור תקבל חלק מכספי המילואה בגבול האחוז הנקוב בו לצד שמה, ותהיה אחראית לפי אותו אחוז בלבד לפרעון המילואה והריבית ול- כיסוי ההוצאות הקשורות בביצוע המילואה ובגבייתן (להלן — תחום האחריות), ובלבד שהוצאות גביה שנגרמו עקב פיגור של רשות מקומית פלונית יחולו על רשות מקומית זו בלבד.

7. (א) לביצוע המילואות ופרעונם ימנו השרים, בצו, מספר אנשים להיות "מינהל המילואות המשותפים לרשויות המקומיות" (להלן — המינהל).

(ב) המינהל יהיה תאגיד וגוף מבוקר לפי סעיף 7(ז) לחוק מבקר המדינה, תש"ט-1949.

8. המינהל יהיה בא כוח של הרשויות המקומיות, של כולן יחד ושל כל אחת לחוד, בכל הנוגע למילואה שהן משתתפות בו, לרבות שטר נאמנות, אגרות חוב ומסמכים אחרים.

9. המינהל יהיה רשאי למנות נאמנים למחזיקי אגרות החוב של כל סדרה של אגרות חוב, לחתום אתם על שטר נאמנות ולקבוע בו, בין השאר, את התנאים שלפיהם אפשר יהיה להחליף את הנאמנים או למנות נאמנים נוספים.

10. לשם הבטחת התחייבויותיה בתחום אחריותה תשעבד כל רשות מקומית בשטר הנאמנות בידי הנאמנים את כל הכנסותיה, לרבות ארנונות, מסים, היטלים ואגרות שיגיעו לה מזמן לזמן.

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באב תשט"ז (25 ביולי 1956); חלצת החוק ודבריו חסבר נתפרסמו בח"א 272, תשט"ז, עמ' 156.
 1 ס"ח 8, תש"ט, עמ' 38.

11. הישוב ההוצאות הקשורות בביצוע המילואות ובגבייתם, ודרך תשלומן של הוצאות אלה על ידי הרשויות המקומיות יהיו כפי שנקבע בתקנות. הוצאות המילואות
12. כל רשות מקומית תכניס לתקציבה כל שנה סכומים המספיקים, לפי האומדן, לפרעון הכספים שעליה לשלם אותה שנה בתחום אחריותה. הכנסת הסכומים לפרעון המילואות בתקציב
13. כספים שבידי המינהל לא יהיו ניתנים לעיקול או להוצאה לפועל בגלל חוב של רשות מקומית, פרט לחוב המגיע ממנה בשל מילואות לפי חוק זה שהיא משתתפת בו. אין לעקף כספים ישבירי המינהל
14. שטר נאמנות משנחתם על ידי המינהל ביחס למילואה, יהא ראייה חותכת, כי כל אחת מהרשויות המקומיות המשתתפות בו קיבלה כדין את כל ההחלטות הדרושות להשתתפותה באותו מילואה, לחתימת שטר הנאמנות, להוצאת אגרות החוב ולמילוי התחייבויותיה בתחום אחריותה, וכי נקטה בכל הצעדים הדרושים לביצוע ההחלטות האמורות. שטר הנאמנות ראייה חותכת
15. הרשויות המקומיות, המינהל והנאמנים יהיו פטורים ממס בולים בכל הנוגע לשטרי הנאמנות, אגרות החוב והמסמכים האחרים הנוגעים למילואות. פטור ממס בולים
16. לבית המשפט המחוזי בירושלים תהיה הסמכות הייחודית בכל ענין הנוגע לשטרי הנאמנות, לאגרות החוב או לערובות של המילואות. שיפוט
17. השרים ממונים על ביצוע חוק זה, והם רשאים להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, לרבות תקנות בדבר – ביצוע ותקנות
- (1) הרכב המינהל ודרכי עבודתו;
- (2) הבטחת השימוש בכספי המילואות למטרות שאושרו ובהתאם לתנאים שנקבעו לכך;
- (3) הטלת חובה על הרשויות המקומיות להעביר למינהל או לפקודתו, עוד לפני מועדי הפרעון לפי תנאי המילואה, את הסכומים שעליהן לשלם כל אחת בתחום אחריותה, קביעת המועדים והשיעורים להעברה האמורה ודרכי גביית הסכומים האמורים במקרה של פיגור בהעברה, לרבות מינוי אדם שיקבל לידו את הקופה של רשות מקומית שפיגרה;
- (4) יצירת קרנות להבטחת תשלומי קרן וריבית;
- (5) השקעת כספי הקרנות וכספים שבידי המינהל שאינם דרושים לתשלומים שוטפים של קרן, ריבית או הוצאות;
- (6) זכותם של מחזיקים באגרות חוב ובתלושי ריבית לסלק באמצעותם תשלומי חובה המגיעים מהם לרשויות המקומיות;
- (7) דרכי הבירור של חילוקי דעות בין הרשויות המקומיות לבין עצמן ובין כל רשות מקומית לבין המינהל.
18. הוראות חוק זה אינן גורעות מכל סמכות הקיימת לפי דין אחר. סמכויות שמורות

דוד בן-גוריון לוי אשכול ישראל בר-יהודה
ראש הממשלה שר האוצר שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה